

Fővárosi Törvényszék
...P.../2011/51.

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Pongrácz Krisztina ügyvéd (**ügyvéd címe**.) által képviselt
felperes neve (felperes címe) **felperesnek**,

a dr. Péchy Kristóf ügyvéd (**ügyvéd címe**) által képviselt
alperes neve (**alperes címe**) **alperes** ellen

kártérítés iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000.000 (tízmillió) Ft-ot és annak 2001. 06. 01-től 2004. április 30-ig az évi költségvetési törvényben meghatározott mértékű, 2004. május 1-től 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes, 2013. július 1-től a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a bíróság a kereset elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) Ft + ÁFA perköltséget.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 900.000 (kilencszázezer) Ft kereseti illetékből az alperes 144.000 (száznegyvennégyezer) Ft-ot, a felperes 756.000 (hétszázötvenhatezer) Ft-ot, a le nem rótt 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetékből az alperes 400.000 (négy százezer) Ft-ot, a felperes pedig 2.100.000 (kétmillió-százezer) Ft-ot köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéletáblához címzett, de ennél a bíróságnál 3 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

A másodfokú eljárásban a fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselet kötelező.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, a teljesítési határidő vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti a tárgyalás megtartását.

INDOKOLÁS

A felperes 2001. május 8-án önhibáján kívül közlekedési balesetet szenvedett, amellyel kapcsolatban kárigényt jelentett be a károkozó gépjármű kötelező felelősségbiztosítása alapján az alperesnél. Az alperes a vagyoni és nem vagyoni kárát a felperesnek megtérítette, a felperes jövedelemveszteség iránti igényét csak 2004. január 27-én jelentette be az alpereshez, amelyet az alperes elutasított.

A felperes 2005-ben keresetet nyújtott be, többször módosított keresetében elmaradt jövedelemként 60.303.200 Ft megfizetését kérte részben a **cég neve**-vel megkötött szerződésben rögzített összegre alapítottnak, amely 58.273.200 Ft-volt, továbbá a szerződés időtartama alatt 29 nemzetközi motorverseny futamain bemutatók után járó 2.030.000 Ft összeg tekintetében.

A felperes másodlagosan ezt az összeget általános kártérítésként kérte jövedelemveszteség jogcímén, míg 2009. február 27-én előterjesztett harmadlagos keresetében általános kártérítésként arra alapítottnak kérte a keresetben megjelölt összeg megtérítésére az alperes kötelezését, hogy motorversenyzői pályafutása a balesettel ok-okozati összefüggésben kettétört.

A felperes kérte a törvényes mértékű késedelmi kamatot és a perrel felmerült költségeinek a megállapítását is.

A felperes a kereseti követelése indokolásában arra hivatkozott, hogy a baleset előtt úgynevezett street fighter motorozást folytatott, 1998-tól egyre eredményesebbé vált, 2000-ben magyar bajnok lett és lehetősége volt külföldi versenyeken is részt venni. 2001. február 25-én a **cég neve** és a felperes szerződést írt alá a 2001. évben tartandó motorkerékpár versenyeken való részvételről, amely szerződésben a felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a motorkerékpár versenyzőként bajnoki versenyeken vesz részt a szerződés időtartama alatt, emellett bármilyen egyéb nyilvános szereplésen, rendezvényen, amely ezen versenyekkel függ össze köteles részt venni és kizárólag a **cég neve** által biztosított motorkerékpár versenyruházatot és kesztyűt is köteles viselni. A szerződés szerinti kötelezettségek teljesítésének függvényében a **cég neve** a versenyzőnek összesen 200.000 USD megfizetését vállalta 3 részletben azzal, hogy az első részlet 2001. június 21-én 100.000 USA dollárban, a második részlet 2001. augusztus 1-jén 60.000 USA dollárban, a harmadik részlet 2001. október 31-én 40.000 USA dollárban volt meghatározva. Emellett a szerződés szerint a versenyzőt bajnokságok döntőjében való részvételnél első helyezéskor 50.000 USD, második helyezéskor 30.000 USD, harmadik helyezéskor pedig 10.000 USD jutalom illeti meg.

A felperes a kereseti követelését a Ptk. 339. § (1), a 346. § (1) bekezdésére, valamint a gépjárművek kötelező felelősségbiztosításáról szóló 171/2000. (X.14.) Kormányrendeletre alapította.

Az alperes a kereset elutasítását és perköltségeinek megállapítását kérte, mindhárom címen előterjesztett kereseti követelés joglapját és összegszerűségét is vitatta. A másodlagosan és harmadlagosan előterjesztett kereseti követelés vonatkozásában hivatkozott arra, hogy általános kártérítésnek helye nincs.

A Fővárosi Bíróság a 2009. november 12-én kelt ...P.../2005/41. számú ítéletében a felperes mindhárom jogcímen előterjesztett kereseti követelést elutasította. Az ítélet indokolása megállapította, hogy az alperes bizonyította, hogy a felperes motoros pályafutása nem tört ketté, motoros tevékenységet a balesetet követően fél évtől már folytatott, részt vett street fighter bemutatásokon és a megjelent újságcikkek szerint valóban elismert versenyző volt. Ezzel kapcsolatban a bíróság ítélete úgy foglalt állást, hogy önmagában az a tény, hogy korábban első

helyezést ért el a felperes és ehhez képest a baleset utáni eredményei esetlegesen nem úgy alakultak, ahogy azt a felperes várta még nem bizonyította azon állítását, hogy a balesettel okozati összefüggésben maradtak el a teljesítményei a korábbiakhoz képest, illetve, hogy ez egyben a motoros pályafutás megszakadását abban való törést jelentene.

A Fővárosi Ítéletábrla a 2010. április 16-án kelt ...Pf.../2010/4. számú ítéletével az első fokú bíróság ítéletét helyben hagyta. A másodfokú ítélet indokolásában rámutatott arra, hogy nem életszerű a felperes személyes előadása és megbízójának tanúvallomása, amikor azt nyilatkozták, hogy nincsenek pontos ismereteik arról, hogy a felperesnek milyen versenyeken kellett volna részt vennie. A versenyzői pályafutás baleseti sérülés folytán való megszakadása legfeljebb nem vagyoni kártérítést alapozhatott volna meg a Főváros Ítéletábrla álláspontja szerint, a felperes azonban nem vagyoni kártérítés iránti igényt nem érvényesített.

A felperes felülvizsgálati kérelmét követően a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.../2010/5. számon 2011. április 14-én részítéletet hozott, amelyben a felperes harmadlagosan, a versenyzői pályafutása lehetlenné válása miatt előterjesztett kártérítési kereseti kérelmét elutasító rendelkezését az első fokú ítélet e rendelkezésére kiterjedőnek hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot ebben a keretben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A hatályon kívül helyező rendelkezéssel kapcsolatos felülvizsgálati költséget 500.000 Ft + ÁFA összegben a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték összegét 2.500.000 Ft-ban jelölte meg. Egyebekben a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet mint részítéletet hatályában fenntartotta, nem értett egyet azzal az állásponttal, hogy a versenyzői pályafutás baleseti sérülés folytán történt megszakadása legfeljebb nem vagyoni kártérítést alapozhatott volna meg. Utalt arra, hogy a felperes indítványozta igazságügyi szakértő kirendelését annak bizonyítására, hogy olyan mentális és pszichés problémái vannak, amelyek a balesettel okozati összefüggésben állnak és alkalmatlanná teszik a motorversenyzésre. Az első fokú bíróság a felperesnek ezt a bizonyítási indítványát mellőzte azzal, hogy az indokolatlanul az eljárás elhúzóadását eredményezné és hogy a felperes az indítványt rendkívül elkéssetten terjesztette elő. Ugyanakkor a felperest a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében foglaltakra nem hívta fel. Emiatt a késedelmes indítványtétel okából nem zárhatta volna el az első fokú bíróság a felperest a bizonyítástól.

A felperes a Legfelsőbb Bíróság részítéletét követően harmadlagosan előterjesztett kereseti kérelmét változatlanul fenntartotta, kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest általános kártérítés címén 60.303.200 Ft és annak kamatai, valamint a perrel felmerült költségei viselésére azzal az indokolással, hogy a perbeli baleset miatt versenyzői jövője ezzel együtt teljes versenyzői pályafutása derékba tört tekintettel arra, hogy a közlekedési baleset következtében olyan lélektani és pszichés állapotba került amely a nagy koncentrációt és bátorságot igénylő motorsport professzionális szinten való folytatását kizárta és kizárja. A felperes a sportolói karrierjének megszűnése illetve további sikeres profi sportolói pályafutás esélyének elvesztése miatti kártérítési igényének jogalapja és összecszerúsége bizonyítására kérte igazságügyi pszichiáter, orvos és pszichológus szakértő valamint sportközgzdász szakértő kirendelését.

Az alperes a kereset elutasítását és a perrel felmerült költségeinek a megállapítását kérte. Változatlanul fenntartotta a ...P.../2005. számú perben előterjesztett nyilatkozatait.

A felperes általános kártérítés jogcímén előterjesztett kereseti követelésével szemben elévülési kifogást terjesztett elő azzal az indokolással, hogy a káresemény 2001. május 8-án következett be. Ezt követően a felperes kárbejelentése nyomán a kárrendezési eljárás peren kívül lezárásra került. A felperes a 2004. január 23-án kelt alpereshez írt levelében majd a 2005. március 17-én előterjesztett

kereseti kérelmében kizárólag elmaradt jövedelem címén terjesztette elő igényét a szponzori szerződésre alapítva és 2009. február 27-én a peres eljárás során terjesztette elő igényét azon az alapon, hogy versenyzői jövője, illetve teljes versenyzői pályafutása derékba tör, mely a felperes álláspontja szerint az általános kártérítés jogcímén történő igényérvényesítését megalapozottá teszi. Az alperes rámutatott arra, hogy a felperes a harmadlagosan előterjesztett igényét a balesetet követően 8 év 8 hónap 19 nap elteltével terjesztette elő, ezért az 5 éves elévülési időt figyelembe véve az előterjesztett felperesi kárigény elévült.

A kifogáson túlmenően is kérte az alperes a kereset elutasítását, álláspontja szerint az általános kártérítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések és az iránymutató döntések alapján egyértelműen megállapítható, hogy általános kártérítés jogcímén kártérítési követelés csak abban az esetben tekinthető megalapozottnak ha a kár bekövetkezése biztos. A felperes tekintetében pedig semmi sem támasztja alá, hogy a felperes kára bekövetkezett, hogy a bemutatókon bármilyen jövedelemre tett szert, illetve hogy a baleset elmaradása esetén a jövőben sporttevékenységgel bármilyen összegű jövedelmet szerzett volna a felperes. Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes 2000-ben saját nyilatkozata szerint már sikeres versenyző volt, ennek ellenére az APEH 2004. október 4-én kelt jövedelemigazolása szerint a felperesnek 2000. évben mindösszesen 305.995 Ft jövedelme, 2001-ben pedig 169.300 Ft jövedelme volt. Mindezeket az alperes úgy értékelte, hogy a felperes semmivel sem igazolta, hogy a balesetet megelőzően a motorozással ténylegesen pénzt keresett volna és semmi sem támasztja alá az alperes álláspontja szerint azt a feltételezést, hogy a baleset bekövetkezése nélkül a felperes motorversenyeken vagy bemutatókon való részvétellel tényleges jövedelmet szerzett volna. Nem igazolható, hogy a felperes valaha is kapott volna olyan felkérést vagy lehetőséget, hogy pénzdíjas bemutatókon vegyen részt miként azt sem, hogy a felperes bármilyen versenyen elindulva olyan helyezést ért volna el, amely alapján pénzdíjban részesült volna. Az alperes utalt arra is, hogy a sporttevékenység jellegét tekintve bizonytalan jövedelemszerzési lehetőség, nem bizonyítható, hogy a sportoló a káresemény hiányában valóban kiteljesíthette volna tehetségét és valóban sikeres eredményes lett volna. Azonban a felperesnél ezzel összefüggésben még azt is meg lehet állapítani, hogy abban az időszakban 2000-ben, amikor sikeres volt, nem szerzett sporttevékenységével összefüggésben jövedelmet. Az alperes ellenkérelmében vitatta, hogy a felperes a balesetet követően ne lett volna alkalmas az eredményes sporttevékenység folytatására, ezzel kapcsolatban az internetről letöltött adatokkal igazolta, hogy 2001. szeptember 15-én tehát fél évvel a balesetet követően a felperes 7. helyezést ért el street fighter versenyen, majd 2002-ben és 2003-ban valamint 2004-ben is az ehhez a sporthoz kapcsolódó internetes portál beszámolt a felperes versenyen való részvételeiről. Az alperes utalt arra, hogy a felperes a 2008. augusztus 28-án megtartott bírósági tárgyaláson sem vitatta, hogy 2004-ben és 2005-ben jelen volt fellépéseken, versenyeken.

A felperes az orvosszakértői véleményt nem fogadta el, arra hivatkozott, hogy a felek által feltett kérdésre egyértelmű választ nem adott, tartalmában ellentmondó. Az orvosszakértő elsődlegesen a perbeli baleset során a felperes által elszenvedett fizikai sérülések vizsgálatával és azok következményeivel foglalkozott, a szakértő a feladatát tévesen értelmezte a felperes álláspontja szerint, mert nem a balesetben elszenvedett sérülések és a versenyzői pályafutás megszakadása közötti összefüggés vizsgálata volt a szakértő feladata, hanem azon lélektani és pszichés okok feltárása, amelyek kizárhatják a nagy koncentrációt és bátorságot igénylő motorsport professzionális szinten történő folytatását. A felperes álláspontja szerint a szakértői intézetnek pszichológus szakközreműködőt kellett volna igénybe vennie annak eldöntéséhez, hogy a baleset következtében kialakult pszichés állapota akadályozza-e a felperest a további versenyszerű sporttevékenységben, figyelemmel arra, hogy a 10 módszertani levél szerint a lélektani tények feltárása a pszichológus szakértő illetve szakközreműködő véleményezési körébe tartoznak.

A bíróság elrendelte a szakértői vélemény kiegészítését pszichológus szakértő véleményének beszerzése mellett.

Az **intézet neve** kiegészített szakértői véleményét a felperes változatlanul nem fogadta el, kérte új szakértő kirendelését a Pp. 182. §-ára hivatkozott, amely kérelmét arra alapította, hogy **1-es szakértő, 2-es szakértő** valamint **3-as szakértő** szakértők által előterjesztett szakértői vélemény homályos, hiányos, önmagával is ellentétben áll és helyességéhez nyomatékos kétség fér. A felperes rámutatott arra, hogy a pszichológus szakértő közreműködésével készített szakvélemény esetében nem állapítható meg, hogy az kiegészítése-e a korábbi orvosszakértői véleménynek vagy attól teljesen új, független szakértői vélemény, mert az több vonatkozásban eltér a korábbi orvosszakértői véleménytől. Emellett hivatkozott arra is a felperes, hogy a vélemények sem külön-külön, sem együttesen a feltett kérdések megválaszolására és a felperes kereseti kérelmének elbírálására nem alkalmasak. A szakértők a megállapításaik alapjául szolgáló részletes indokolást, valamint az azok alapjául szolgáló adatokat, tényeket véleményükben nem ismertették, kizárólag az egyes kérdések vonatkozásában tett végkövetkeztetéseket írták le. Így a szakértői vélemény nem felel meg a 20. számú módszertani levélben foglaltaknak. A felperes észrevételében írtak szerint a szakértő valódi feladata a tények feltárása és az összefüggések elemzésére vonatkozik és ennek a szakértői intézet nem tett eleget. A pszichológus szakértő a korábbihoz hasonlóan az explorációs módszert alkalmazta, illetőleg Rorschach tesztet végzett, melyekből kizárólag arra vonatkozóan vont le következtetést, hogy milyen személyiségjegyekkel rendelkezik a felperes. E személyiségjegyek esetleges változását azonban nem elemezte, kizárólag leszögezte, hogy a baleset elszenvedése lelki állapotában elváltozást nem okozott. Ugyanakkor a szakértő kijelentette, hogy a sportpályafutás megszakadását indokolhatja a perbeli baleset. A felperes nem tudta elfogadni azt a megállapítást, hogy lelki állapotában a balesetet nem okozott változást. A felperes álláspontja szerint a szakértői vizsgálat célja az esetleges eltérések feltárása illetőleg azon tünetek megállapítása, amelyek a balesetet megelőző állapothoz képest bármilyen változást mutatnak.

Az alperes a szakértői véleményben foglalta megállapításokat elfogadta, álláspontja szerint a szakvélemény megfelel a szakértői vélemény formai és tartalmi elemével kapcsolatos előírásoknak. A szakértői vélemény megállapításai ellenőrizhetők, azok nem tekinthetők ellentmondásosnak, aggályosnak. Az alperes a felperes pervitelével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a felperes a kereseti kérelmét eredetileg nem a versenyzésre alkalmatlanná válására, hanem egy szerződés teljesítésének elmaradására alapította és alkalmatlanná válására csak azt követően hivatkozott, amikor a per alakulására figyelemmel az eredeti kereseti kérelem szerinti pernyerése egyértelműen kétségessé vált. A jogalap körében kiegészített kereseti kérelmében a felperes először egészségügyi alkalmatlanságára hivatkozott, azonban ez az állítása orvosszakértői bizonyítás eredményeként cáfolatra került, majd ezt követően terjesztett elő pszichés alkalmatlanságra vonatkozó nyilatkozatot, amely az ebben a körben lefolytatott bizonyítás eredményeként szintén megalapozatlannak bizonyult. Az alperes megítélése szerint további bizonyítás elrendelésének nem lehet helye. A megismételt eljárásban minden olyan bizonyítás maradéktalanul lefolytatásra került, amely a Kúria felülvizsgálati döntése alapján szükségesnek mutatkozott.

A felperes változatlanul fenntartotta sportközgazdász szakértő kirendelése iránti kérelmét azzal, hogy a sportközgazdász szakértő általában a sportkarrier alakulása vonatkozásában tud szakértői véleményt adni és sportpályafutások elemzése is feladatát képezi. Meg tudja állapítani, hogy mit jelent egy sportolónál ha akár rövid időre is kiesik a versenyzési körből és mit jelent mindez az anyagiak vonatkozásában.

Az alperes sportközgazdász szakértő kirendelését ellenezte mert álláspontja szerint ha a felperes

igénye alapos akkor ennek a bizonyításnak helye nem lehet tekintettel arra, hogy az összecszerűség vonatkozásában az általános kártérítésnél szakértői bizonyítás elrendelésének helye nincsen.

A bíróság a peres felek előadása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, köztük a ...P.../2005. számú perben lefolytatott bizonyítási eljárás anyaga, **1-es tanú** és **2-es tanú** tanú vallomása, valamint az **intézet neve** orvosszakértői és igazságügyi pszichológus szakértő véleményével kiegészített orvosszakértői véleménye alapján megállapította, hogy a felperes harmadlagos jogcímen előterjesztett kereseti követelése nem alapos.

A gépjárművek kötelező felelősségbiztosításáról szóló 171/2000. (X.14.) Kormányrendelet illetőleg a Ptk. 346. § (1) bekezdésén keresztülő érvényesülő Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján kellett a bíróságnak megállapítani, hogy az alperes kárfelelősséggel tartozik-e.

A Ptk. 339. § (1) bekezdésében írtak szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól ha bizonyítja, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése alapján a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

A (4) bekezdés alapján kártérítés címén a károkozó körülmény folytán, a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és azt az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A perbeli esetben az nem volt vitás, hogy a felperes 2001. május 8-án ért baleset okozójának az alperesnél állt fenn a baleset idején érvényes és hatályos felelősségbiztosítási szerződése, hiszen a peren kívüli kárrendezés során az alperes megtérítette a felperes vagyoni és nem vagyoni kárait is.

Az alperes elévülési kifogást terjesztett elő, ezért a bíróságnak elsődlegesen az elévülést kellett vizsgálnia.

A Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint a követelések 5 év alatt évülnek el, ha a jogszabály másként nem rendelkezik.

A Ptk. 325. § (1) bekezdése alapján az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

A Ptk. 326. § (1) bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik amikor a követelés esedékessé válik.

A Ptk. 327. § (1) bekezdése szerint a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás a követelés bírósági úton való érvényesítése továbbá megegyezéssel való módosítása, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

Jelen esetben a bíróság megállapította, hogy az alperes elévülési kifogása nem alapos, mert a felperes a kereseti követelést elévülési időn bejelentette. A kereseti követelés tekintetében 2009-ben a követelés jogcímét egészítette csak ki, így a kárigény előterjesztése elévülési határidőn belül megtörtént.

A Ptk. 359. § (1) bekezdése értelmében ha a kár mértéke akár csak részben, pontosan nem számítható ki a bíróság a károkozásért felelős személyt olyan összegű általános kártérítés megfizetésére kötelezheti amely a károsult teljes anyagi kárpótlására alkalmas.

A bíróság a felperes versenyzői pályafutása lehetetlenné válására alapított kereseti követeléssel kapcsolatban a bíróság meghallgatta **1-es tanú** és **2-es tanú** tanúkat, e tanúk vallomása megerősítette a felperesnek a korábbi eljárás során tett nyilatkozatát és az egyéb bizonyítékokat, amely alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes által folytatott street fighter motorsport 1996-ban indult világszerte, Magyarországon 1998-ban csatlakoztak és a felperes ennek a sportnak volt a magyar bajnoka 2000-ben, tehát a felperes kiemelkedően eredményes sportoló volt. A felperes sportteljesítménye alapján várható volt, hogy sportkarriert fut be külföldön is. Az eredményes sportkarrierje elején lévő felperest 2001. május 8-án érte a perbeli sajnálatos, súlyos baleset. A balesetet követően felgyógyulása után a felperes indult versenyeken, részt vett bemutatókon de a visszatérési kísérlet nem sikerült.

A bíróság a motorsport szövetség átírata alapján megállapította, hogy a felperes a sportág legjobbja volt, több külföldi fellépése is volt, például a **futam neve** egyik futamán.

A felperes kérte testvérének, **3-as tanúnak** az ismételten tanúként történő meghallgatását azzal az indokolással, hogy tud nyilatkozni a tanú a felperes baleset előtti és utáni életvitelével kapcsolatban illetőleg arra, hogy a perbeli baleset milyen változásokat okozott egészségi, pszichés állapotában.

A bíróság **3-as tanú** ismételt tanúkénti meghallgatását mellőzte tekintettel arra, hogy az általános kártérítésre vonatkozó harmadlagosan előterjesztett kereseti követelés bizonyítása körében a felperes által felhozott tények nem voltak relevánsak.

A bíróság a felperes indítványa alapján elrendelte a felperes orvos, pszichiáter és pszichológus szakértői vizsgálatát.

A 2012 október 24-én kelt szakértői véleményben a szakértői intézet rögzítette, hogy a felperes a baleset során az állkapocscsont többszörös darabos törését, több fog kitörését, az alsó ajak repesztett sérülését, a jobb szemén ideghártya bevérzést, jobb szem zúzódását szenvedte el, ezen elszenvedett sérülései önmagában nem tették szükségessé versenyzői pályafutásának feladását. Azt is rögzítette a szakvélemény, hogy orvosszakértői szempontból tekintettel a dokumentumok hiányára, valamint az eltelt időre megalapozott vélemény nem adható. Önmagában a perbeli balesetben elszenvedett sérülés okán a felperes nem vált alkalmatlanná a versenyzői tevékenységre. A pszichiáter szakértő rögzítette, hogy tekintettel a kizárólag felperesi előadás alapján értékelhető tényezőket ténylegesen ellenőrizhető tárgyszerű orvosi leletek hiányára, igazságügyi elmeszakértőileg nem igazolható a felperes lelki állapotának kóros irányú változása, hiszen az eltelt időre és az egészségügyi dokumentáció csak nem teljes hiányára tárgyszerű és ellenőrizhető orvosszakértői vizsgálat nem végezhető el. A felperesnek a sporttevékenységre való alkalmatlanságának tárgyszerű, ellenőrizhető és fennálló okai orvosszakértői szempontból nincsenek. A felperes a balesetben elszenvedett sérülések alapján nem vált alkalmatlanná a baleset előtt gyakorolt sporttevékenység folytatására.

A 2013. december 6-án kelt igazságügyi orvos, igazságügyi elmeorvos és pszichiáter szakértő által készített szakvéleményben az **intézet neve** megállapította, hogy a felperes lelki állapotában a perbeli baleset elszenvedése elváltozásokat nem okozott, orvosszakértői módszerekkel az ok okozati összefüggés nem bizonyítható, de ki sem zárható az egészségügyi dokumentáció hiányára is tekintettel. A szakvélemény szerint a felperes sportpálya futásának megszakadását, teljesítményének visszaesését, a perbeli baleset, illetve az azt követő kiesés az aktív versenyzésből indokolhatja. Az autó és motorversenyzőket ért közlekedési balesetek hátrányosan befolyásolhatják a versenyzők

későbbi sporttevékenységét, eredményességét. A perbeli baleset és az ahhoz hasonló közlekedési balesetek egyéni alkati hajlamosító tényezők talaján okozhatnak olyan szorongást vagy félelemérzést, amelyek befolyásolják a balesetet szenvedő személy közlekedésben való részvételének képességét, de nem feltétlenül. A felperes esetében az adatok hosszszetszeti értékelése ezen lehetőség ellenértékelhető. A szakértői vélemény rögzítette azt is, hogy a felperesről rendelkezésre álló orvosi leletek egyikében sem tüntettek fel panaszai között szédülést, egyensúlyszerv fizikális vizsgálata során kóros tünetet, kórlélektani eltérést.

A bíróság rámutat arra, hogy az **intézet neve** beszerzett két szakértői véleménye tekintetében nem volt megállapítható a szakértői vélemény homályos, hiányos, önmagával vagy a bizonyított tényekkel ellentmondó lenne, helyességükkel kapcsolatban a bíróságban kétség nem merült fel. Önmagában az a tény, hogy a felperes tényelőadását a szakértői vélemény nem támasztja alá, nem ad okot arra, hogy a bíróság új szakértőt rendeljen ki.

A szakértői bizonyítással kapcsolatban az okozott a perbeli esetben nehézséget, hogy a felperes nem csak a balesetet megelőző időre nem rendelkezett orvosi dokumentációval, hanem a balesetet követő időre sem. Kizárólag a baleseti sérülések ellátása során keletkezett orvosi dokumentáció állt rendelkezésre. Ez a hiányosság ez egyértelműen a felperes terhére volt róható, így nem volt értelmezhető a felperesnek az arra való hivatkozása, hogy a szakértői véleménynek ellenőrizhető adatokon kell nyugodnia, hiszen a szakértőknek kizárólag a felperes jelen állapotának vizsgálatára volt lehetősége. A jelen állapot összehasonlítására egy korábbi, akár a balesetet megelőző, akár azt követő időre vonatkozóan nem. Így tehát a bíróság mindezek alapján a rendelkezésre álló orvos, elmeorvos és pszichológus szakértői véleményt a per eldöntése szempontjából alkalmasnak ítélte, hiszen szakértői szempontból nem volt kizárható, hogy a felperes sportpályafutásának megszakadása a balesettel okozati összefüggésben következett be. Igaz, hogy ez teljes bizonyossággal szakértői szempontból alátámasztható sem volt, azonban mivel a felperesnek az erre való hivatkozása nem volt kizárható a bíróságnak a szakértői véleményt, az egyéb perben beszerzett bizonyítékokkal együttesen kellett értékelnie.

A bíróság elutasította a sportközgazdász szakértői vélemény beszerzése iránti felperesi indítványt, tekintettel arra, hogy a perbeli esetben nem volt lehetőség sportkarrier ívének elemzésére a felperes vonatkozásában. A sportközgazdász szakértő általános ismeretei viszont jelen perben nem lettek volna használhatók és a kereseti követelés összegszerűségére nézve a szakértőtől véleményt a Ptk. 359. §-ára alapított kártérítés esetében alaposan kérni nem lehet.

A bíróság tehát a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése, a bizonyítékoknak a maguk összességében való értékelése alapján megállapította, hogy a felperes versenyzői pályafutása a perbeli balesettel okozati összefüggésben vált lehetetlenné, hiszen a felperes által a balesetet megelőzően igen eredményesen űzött sport kivételes bátorságot, elszántságot kíván, jó egyensúlyérzék szükséges hozzá és a felperes előadása, valamint a meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapítható volt, hogy a balesetet követően a felperes a bátorsága tekintetében megtört. Nem tudott már ugyan olyan sikereket elérni mint a balesetet megelőzően, amikor is egy Magyarországon néhány éve szereplő sportnak 2000-ben a magyar bajnoka lett. Egy kiemelkedő teljesítményű sportolónak, aki a sportpályafutásának a kezdetén a külföldi sportesemények által kínált lehetőségek valódi megnyílását megelőzően szenved balesetet általános kártérítés megállapítható, hiszen a pályája kezdetén álló fiatal sportoló súlyos sérülése nyilvánvalóan vagyoni károsodást is eredményez, viszont nem határozható meg, hogy összeg szerint milyen kár érte. A kár mértékére semmilyen bizonyítás nem hozhat eredményt, mert a kár összegét olyan bizonytalan tényezők is befolyásolják, mint az érvényesülési lehetőségek változása, az esetleges súlyos sportsérülések.

A bíróság mérlegeléssel a felperes egyéni körülményeire tekintettel, az alperest 10 millió Ft megfizetésére kötelezte azzal, hogy ez az összeg alkalmas a felperes teljes anyagi kárpótlására sportpályafutásának balesettel okozati összefüggésben történt megszakadása miatt.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes által előterjesztett eltúlzottan magas kereseti követelést elutasította.

Az alperes a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján köteles kamat fizetésre amely kamatfizetés kezdő időpontját a bíróság a felperes kereseti kérelmének megfelelően állapította meg.

A bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, hogy a pervesztességével arányos mértékben fizessen meg az alperesnek 1.500.000 Ft + ÁFA perköltséget azzal, hogy ebből 500.000 Ft + ÁFA perköltség a felülvizsgálati eljárás díja, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati határozatban rögzített.

A bíróság a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárás viseléséről a pervesztesség-pernyertesség arányában határozott a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2014. január 27.

dr. Brunnerné dr. Kerekes Gyöngyi Julianna s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: